

1) javor,	vleče se za ňu sukňa zelena.	Zjednal mi ju otec a mati,
2) slavna	Šlape ji po ni syneček švarny.	abych se mohla ten rok vydati,
3) Tancuje při ni dceruška švarna,	Něšlap mi po ni, nezjednals mi ji.	tebe, synečku, tebe dostati.

2252.

Od Telče

Sto - jí za - hrá - dka tr - ně - ná, li - li - um, sto - jí za - hrá - dka tr - ně - ná,
z hu - men ven, pě - kná Ma - rján - ko, stůj za hu - mny, stůj.

Stojí zahrádka trněná, lilium,
stojí zahrádka trněná, z humen ven.
Pěkná Marjánko, stůj za humny, stůj.

druhý vila ze stříbra,

třetí vila z vorličku.

V ní je růžička červená, lilium,
v ní je růžička červená, z humen ven,
pěkná Marjánko, stůj za humny, stůj.

Ze zlata dala milému,

ze stříbra dala bratrovi,

Do zahrádky vkročila, lilium atd.

z vorličku dala švagrovi,

Tři růžičky utrhla,

se švagrem jsem byla chvíličku,

tři věnečky uvila,

s bratrem jsem byla z mladosti,

jeden vila ze zlata,*)

s milým chci být do smrti.

*) Ze Zvolenovic u Telče dálejšek tento:

Jeden vila, zpívala,
ten jest milému dala,
druhý vila, plakala,

tenť jest sobě nechala,
aby se s ním těšila.

Von jí prsten stříbrný,
vona šátek červený.

2253.

Od Telče ze Zvolenovic

Stůj, bře - zo ze - le - ná! Pod mě - ste - čkem voj - na sil - ná, stůj, bře - zo ze - le - ná.

Stůj, březo zelená!
Pod městečkem vojna silná.
Stůj, březo zelená.

tři jablička v ruce nese.

Matička mě vychovala.

Jedno jest dal svej matijce.

Sestřička mě kolíbala.

Stůj, březo zelená!
Můj bratříček na ni jede.
Stůj, březo zelená. *)

Druhé jest dal svej sestrijce.

Tys mně, milá, nic nedala.

Třetí jest dal svej milence.

Bílěj šátek jsem ti dala.

Což on si tam vybojuje?

Milenka se rozhněvala,

Tys zašpinil, já vyprala.

Můj bratříček z vojny jede,

že všech jablek nedostala.

*) Tak se při každé sloze z předu i zadu slova ta opakují.